

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 27 marca 1961 r.

Nr 26

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW I CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

122 — z dnia 21 lutego 1961 r. w sprawie dalszego rozwoju pracowniczych ogrodów działkowych w latach 1961—1965 353

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

123 — nr 55 z dnia 7 lutego 1961 r. w sprawie cen na usługi wykonywane dla ludności 355

124 — nr 104 z dnia 11 marca 1961 r. w sprawie zmian w normatywie projektowania mieszkań i budynków mieszkalnych wielorodzinnych w miastach i osiedlach 357

ZARZĄDZENIA:

125 — Ministra Finansów z dnia 4 stycznia 1961 r. w sprawie opodatkowania nadmiernych ubytków win, moszczów winnych i miodów pitnych w wytwórniach gospodarki uspołecznionej 358

126 — Ministra Finansów z dnia 13 marca 1961 r. w sprawie rozliczeń Powszechnej Kasy Oszczędności z zysków bilansowych 359

127 — Ministra Finansów z dnia 14 marca 1961 r. w sprawie zasad finansowania działalności ośrodków informacji technicznej i ekonomicznej 359

128 — Ministra Finansów z dnia 15 marca 1961 r. zmieniające zarządzenie z dnia 4 grudnia 1959 r. w sprawie podstawowych zasad prowadzenia księgowości, inwentaryzacji, sporządzania sprawozdań finansowych oraz przechowywania dowodów księgowych przez jednostki gospodarki uspołecznionej 360

122

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW I CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

z dnia 21 lutego 1961 r.

w sprawie dalszego rozwoju pracowniczych ogrodów działkowych w latach 1961—1965.

W celu zapewnienia dalszego rozwoju pracowniczych ogrodów działkowych — Rada Ministrów i Centralna Rada Związków Zawodowych stanowią, co następuje:

§ 1. 1. Przewodniczący Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury oraz prezydya wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) zapewnią w planach zagospodarowania przestrzennego miast i osiedli w latach 1961—1965 tereny pod stałe pracownicze ogrody działkowe o powierzchni odpowiadającej perspektywicznym normom dla ogrodów działkowych, przyjmując normatywy techniczny projektowania za dolną granicę. Ogrody te należy traktować jako trwałe tereny zielone.

2. Minister Gospodarki Komunalnej i prezydya wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) na podstawie planów zagospodarowania przestrzennego, o których mowa w ust. 1, zapewnią w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych odpowiednie zwiększenie przekazywanych w okresie 1961—1965 r. terenów przeznaczonych na stałe ogrody działkowe, przyjmując za podstawę dane zawarte w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do uchwały.

§ 2. Niezależnie od zapewnienia odpowiednich terenów na potrzeby stałych pracowniczych ogrodów działkowych (§ 1), prezydya właściwych rad narodowych w porozumieniu z wojewódzkimi komisjami związków zawodowych zapewnią w miarę możliwości odpowiednie tereny na czasowe pracownicze ogrody działkowe.

§ 3. 1. Prezydya wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) spowodują

w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i wojewódzkimi komisjami związków zawodowych, zbadanie racjonalnego wykorzystania terenów zagospodarowania rolniczego w granicach miast i ich stref podmiejskich, przede wszystkim w ośrodkach szczególnego zapotrzebowania na tereny dla ogrodów działkowych.

2. Na podstawie wniosków uchwalonych przez prezydya właściwych rad narodowych, a zatwierdzonych przez prezydya wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) właściwi ministrowie wyrażą zgodę na wydzielenie pod ogrody działkowe części terenów zagospodarowania rolniczego, znajdujących się w ich zarządzie, a wymienionych w ust. 1. Należy wziąć pod uwagę przede wszystkim tereny, na których można osiągnąć zwiększenie produkcji ogrodniczo-warzywniczej przez ich zagospodarowanie jako ogrodów działkowych.

3. Przepisy ust. 2 nie dotyczą terenów wojskowych, znajdujących się w zarządzie Ministra Obrony Narodowej.

§ 4. W razie społecznie i gospodarczo uzasadnionej likwidacji dotychczasowych ogrodów działkowych prezydya rad narodowych zobowiązane są do wyznaczenia, zgodnie z planami zagospodarowania przestrzennego lub wytycznymi dotyczącymi tych planów, terenów zastępczych o powierzchni nie mniejszej od powierzchni ogrodów likwidowanych. Tereny zastępcze powinny być przydzielane co najmniej na jeden rok przed terminem zaplanowanej likwidacji dotychczasowych ogrodów działkowych.

§ 5. 1. Prezydya właściwych rad narodowych spowodują uregulowanie w terminie do dnia 31 grudnia 1962 r. stanu

prawnego użytkowania terenów wszystkich istniejących ogrodów działkowych, ustalając granice, powierzchnię i okres użytkowania tych terenów.

2. W miarę powstawania nowych ogrodów działkowych (§§ 1 i 2) stan prawny powinien być uregulowany zgodnie z ust. 1 przed oddaniem terenu w użytkowanie.

§ 6. Minister Gospodarki Komunalnej i prezydium właściwych rad narodowych spowodują, aby zgodnie z normatywnymi technicznymi projektowania i zakładania pracowniczych ogrodów działkowych zostały wytypowane, w porozumieniu z wojewódzkimi komisjami związków zawodowych, spośród istniejących i nowo zakładanych stałych ogrodów działkowych — ogrody, które mają być udostępnione ogółowi mieszkańców osiedli jako ogrody otwarte.

§ 7. 1. Krajowa Rada Pracowniczych Ogrodów Działkowych przy Centralnej Radzie Związków Zawodowych rozwinię wśród użytkowników działek szeroką akcją mającą na celu zwiększenie wkładu pracy społecznej zainteresowanych w przygotowaniu i właściwym utrzymaniu terenów ogrodów działkowych oraz ich urządzeń.

2. Prezydium właściwych rad narodowych i zakłady pracy zapewnią w planie 5-letnim (1961—1965 r.) i w corocznych planach gospodarczych oraz w budżetach odpowiednie środki finansowe i materiałowe na pomoc w wyposażeniu i utrzymaniu istniejących i nowo powstających ogrodów działkowych, zgodnie z obowiązkiem wynikającym z ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o pracowniczych ogrodach działkowych (Dz. U. Nr 18, poz. 119).

3. Minister Finansów ureguluje w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zasady finansowania inwestycji i kapitalnych remontów urządzeń oraz utrzymania

pracowniczych ogrodów działkowych przyzakładowych ze środków zakładów pracy.

§ 8. 1. Minister Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uwzględni w planie opracowań typowych projekty urządzeń i budynków (altan, budynków gospodarczych itp.).

2. Właściwi ministrowie, a w szczególności Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego oraz Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości, zapewnią masową produkcję urządzeń i budynków, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem wykorzystania na ten cel lekkich prefabrykatów i materiałów odpadowych.

§ 9. 1. Minister Rolnictwa udzieli wszechstronnej pomocy Krajowej Radzie Pracowniczych Ogrodów Działkowych przy Centralnej Radzie Związków Zawodowych w zorganizowaniu zaopatrzenia ogrodów działkowych w odpowiedni materiał roślinny, wapno nawozowe workowane, nawozy sztuczne, sprzęt i środki ochrony roślin oraz zapewni instruktaż i nadzór przez służbę rolną w zakresie walki z chorobami i szkodnikami roślin.

2. Wykaz niezbędnego zaopatrzenia ogrodów działkowych w drzewka owocowe, wapno nawozowe i nawozy sztuczne na lata 1961—1965 zawiera załącznik nr 2 do uchwały.

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, właściwym ministrom (kierownikom urzędów centralnych) i prezdyjom rad narodowych.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych:
I. Loga-Sowiński

Załącznik nr 1 do uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 21 lutego 1961 r. (poz. 122).

WYKAZ WIELKOŚCI TERENÓW DLA POTRZEB PRACOWNICZYCH OGRODÓW DZIAŁKOWYCH

Lp.	Województwo	Ogrody miejskie przyrost ziemi w ha	Ogrody przyzakładowe przyrost ziemi w ha	Razem ha
1	białostockie	100	100	200
2	bydgoskie	—	100	100
3	gdańskie	150	150	300
4	katowickie	100	350	450
5	kieleckie	150	200	350
6	koszalińskie	250	65	315
7	m. Kraków	40	60	100
8	krakowskie	60	40	100
9	lubelskie	50	25	75
10	m. Łódź	30	70	100
11	łódzkie	100	20	120
12	olsztyńskie	50	40	90
13	opolskie	30	20	50
14	m. Poznań	40	50	90
15	poznańskie	60	70	130
16	rzeszowskie	300	100	400
17	szczecińskie	100	20	120
18	m. st. Warszawa	100	300	400
19	warszawskie	200	100	300
20	m. Wrocław	30	20	50
21	wrocławskie	50	50	100
22	zielonogórskie	10	10	20
	Razem:	2000	1960	3960

Załącznik nr 2 do uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 21 lutego 1961 r. (poz. 122).

WYKAZ ZAOPATRZENIA OGRODÓW DZIAŁKOWYCH W DRZEWKA OWOCOWE I NAWOZY SZTUCZNE
W OKRESIE 1961—1965 R.

a) Drzewka owocowe:

Asortyment	L a t a				
	1961	1962	1963	1964	1965
	w tysiącach sztuk				
Jabłonie karłowe	3	20	40	80	80
Grusze karłowe	2	5	10	20	20
Sliwy niskopienne	10	10	10	20	20
Wiśnie krzaczaste	10	10	10	20	20
Czereśnie krzaczaste	10	10	10	20	20
Brzoskwinie	10	10	10	20	20
Morele	10	10	10	20	20
Razem:	55	75	100	200	200

b) Wapno nawozowe workowane w ilościach corocznie uzgadnianych z Centralną Radą Związków Zawodowych, nie mniejszych niż 7.500 ton rocznie.

c) Inne nawozy sztuczne w ilościach corocznie uzgadnianych z Centralną Radą Związków Zawodowych, nie mniejszych niż 7.500 ton rocznie.

123

UCHWAŁA Nr 55 RADY MINISTRÓW

z dnia 7 lutego 1961 r.

w sprawie cen na usługi wykonywane dla ludności

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Właściwe do spraw cen organy prezydiów wojewódzkich rad narodowych ustalają, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 oraz §§ 2 i 4, ceny usług wykonywanych dla ludności przez:

- 1) państwowe przedsiębiorstwa (zakłady) podległe radom narodowym,
- 2) spółdzielnie,
- 3) zakłady organizacji społecznych,
- 4) zakłady rzemiosła indywidualnego oraz inne jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

2 Prezydium wojewódzkich rad narodowych określają z zachowaniem przepisów § 3 ust. 2 i 3 wykazy usług (specjalności usługowych), których ceny ustalane będą przez właściwe do spraw cen organy prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

3. Prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą nie obejmować w wykazach (ust. 2) obowiązkiem ustalania cen — usług o mniejszym znaczeniu wykonywanych przez jednostki określone w ust. 1 oraz usług świadczonych przez zakłady o szczególnie wysokim poziomie wykonywania usług, z których korzysta ograniczona ilość odbiorców (usługi luksusowe).

§ 2. Właściwe do spraw cen organy prezydiów wojewódzkich rad narodowych nie ustalają cen następujących

usług wykonywanych dla ludności nawet w przypadkach, gdy usługi te wykonywane są przez jednostki wymienione w § 1 ust. 1:

- 1) usługi (świadczenia) zakładów społecznych służby zdrowia oraz państwowych zakładów pomocy społecznej,
- 2) usługi (świadczenia) z zakresu ochrony zdrowia, a w szczególności lekarskie i lekarsko-dentystyczne, udzielane przez spółdzielnie,
- 3) przedstawienia teatralne oraz wyświetlanie filmów,
- 4) przemiał zbóż,
- 5) usługi rzeźniane,
- 6) usługi państwowej służby weterynaryjnej,
- 7) przewozy konne towarów z wyjątkiem rozwózki opału oraz wywózki drewna z lasów.

§ 3. 1. Niezależnie od dalszych przepisach uchwały jest mowa o wykazach, należy przez to rozumieć wykazy usług (specjalności usługowych), których ceny ustalane będą przez właściwe do spraw cen organy prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

2. Wykaz usług powinien obejmować usługi o charakterze podstawowym, określone przez Państwową Komisję Cen, oraz ważniejsze usługi (specjalności usługowe) o znaczeniu miejscowym.

3. Wykazy usług (specjalności usługowych), jak również wszelkie zmiany tych wykazów winny być ogłaszane w dzienniku urzędowym wojewódzkiej rady narodowej.